

Programma:

PAULUS IN EFEZE

DOOR HEIN DE BRUIN

Opgevoerd door de toneelkring der S.A.U.L.
Culturele vereniging aan de Vrije Universiteit

Regie: Hanno van Wagenvoorde

OPVOERINGEN

OP DINSDAG 26 FEBRUARI (voor studenten)

EN WOENSDAG 27 FEBRUARI

TE 8.15 UUR

in de Kleine Zaal van KRASNAPOLSKY

Kleding: fa A. Semé & Zn

Kapper: fa D. H. Michels

De taak van het studententoneel behelst velerlei. Maar de traditie van de beste universitaire opvoeringen heeft zich altijd op één punt speciaal onderscheiden: het bevorderen van die stukken die om een of andere reden buiten het kader van het beroepstoneel vielen. Werken dus van historisch of academisch belang, werken die uit het stof opgediept moesten worden om bepaalde literaire kwaliteiten opnieuw te belichten, of werken die door hun experimentele opzet voor het beroeps-repertoire te veel risico meebrachten.

Hein de Bruin's Paulus in Efeze hoort tot de laatste categorie; toen de spelgroep van de vereniging S.A.U.L. mij als regisseur voor dit stuk aanzocht, waardeerde ik het dan ook dat zij met dit moeilijke werk de traditie van het studententoneel zoals die in Yale en Harvard, in Oxford en Cambridge en ook (in de beste gevallen) in Nederland geldt, wilde voortzetten.

De medespelenden hebben hiermee afgezien van ieder goedkoop, gemakkelijk succes. Persoonlijke eer is er met de vertolking van dit lyrische stuk, dat weinig rekening hield met de techniek van de planken, niet te behalen. Zij vervullen zo een dienende taak door een offer te brengen aan de kwaliteiten van Paulus in Efeze, welke voornamelijk tot de taal en de dichterlijke expressie beperkt zijn.

Deze daad van pieteit ten opzichte van de dichter, heb ik gaarne willen delen. Ik herinner mij maar al te goed de avonden dat ik De Bruin op zijn kamer vond, worstelend met de vele problemen van zijn stuk. Het worstelen was voor hem een essentieel bestanddeel van scheppen. Elke kunstvorm zag hij als een werkstuk. En inderdaad het woord *werkstuk* was een van zijn dierbaarste uitdrukkingen. Hij hield van de 'opgave', het 'probleem'.

De studenten van de Vrije Universiteit hebben gemeend, dat zij de Bruin's nagedachtenis niet beter konden eren, dan door de vertoning van zijn werk ook als werkstuk te beschouwen. Zij hebben er in de opvoering naar gestreefd regie, mise-en-scene, spel, decor, belichting en aankleding ondergeschikt te maken aan de dichterlijke waarden van het stuk.

H. v. W.

PERSONEN:

Paulus, de Apostel	W. L. v. d. Beek
Aquila, hospes en helper van Paulus	J. G. Breekveldt
Prisca, vrouw van Aquila	Mej. D. A. C. Smit
Oesimus, weggelopen slaaf uit Kolosse,	
Paulus' dienaar	C. M. Kooi
Sosthenus, Paulus' secretaris	S. de Lange
Erastus, oud-rentmeester van Korinthe,	
Paulus' vriend	H. de Visser
Fasaël, overste der Synagoge	D. Bok
Stéphanas) afgezanten van de gemeente	C. M. Boerma
Achaïus) te Korinthe	D. Genis
Demetrius, zilversmid	J. Th. Heemsker
Uzzia, volgeling van Paulus	M. W. Kramer
Hananeël, zoon van Uzzia	L. Schuurman
Alexander, een knaap	Mej. M. Nelck
Antónis, huisbediende van Erastus	R. Molemaker
Matroos (d.)	C. M. Boerma
Gendarme (d.)	H. de Visser
Cipier (d.)	J. Th. Heemsker
Gerechtsdienaar (d.)	S. de Lange
Hoofdman (d.)	R. Molemaker